

Områdets navn

Langvassbrenna

Referansedata

Fylke: Oppland
Kommune: Jevnaker
Registrant: Frode Løset
Dato feltreg: 16.6 og 19.6.2011
Kartblad: 1815-2

UTM-sentralpunkt: Ø: 0249034 N 6682950
Vegetasjonssone: Mellomboreal sone.
Areal: 3191 daa.
Høyde over havet: 500-663 m.
Naturverdi: Regionalt verdifullt **
Friluftsverdi: Skog 2,98, landskap 1,65 og opplevelse 10.

Sammendrag

Lokaliteten ligger i NV del av Nordmarka i Jevnaker kommune 5 km fra Ringkollen og 6 km fra Jevnaker tettsted. Området ligger SØ i kommunen, på grensa til Ringerike kommune mellom Bjønnputtdalen og Mosjøen i S, Svenådalen i N og Sinnerdalen i Ø. Fra ytterkantene av verneforslaget er det 2 km til Spålen-Katnosa naturreservat i øst og 1 km til Svenådalen naturreservat i nord. Området omfatter et sammenhengende høyereliggende skogsområde i nordlige del av Marka som består hovedsakelig av to store kollepartier med et større daldrag i mellom, et større vann (Langvann) og betydelige arealer med myr. Høyeste punkt er Langvassbrenna på 663 moh. Berggrunnen er fattig og består av dyp- og gangbergarter fra permida med alkaliefeltspatsyenitt og syenitt.

Blåbærgranskog er dominerende vegetasjonstype i området. Røsslyng-skinstrytefuruskog dominerer i de høyereliggende områdene samt i tilknytning til mange av myrene. I enkelte dalsider og nordhellinger er det innslag av småbregnegranskog. Mindre partier med lågurtgranskog og høgstaudegranskog finnes i nord- og vestvendte lier. De fleste myrene på Langvassbrenna er åpne, fattige myrer. Gran er dominerende treslag i området totalt sett, men furu inngår i mange av granbestandene samt at det er dominerende treslag på høydepartiene, i mange myrkanter og småkoller tilknyttet myrområdene. Det er lite lauvtrær, men innslaget øker sør- og vestover i området der boniteten er høyere og der det har vært hogst de seinere år. Store lauvtrær er nærmest fraværende.

Gammel skog på lav til middels bonitet utgjør det meste av området. Det er stedvis mye død av både gran og furu. Ytterkantene av området er påvirket av flatehogster. Det meste av området er plukkhogst tidligere og det er spor etter stubber mange steder. Styggdalen, midt i området, har gammel naturskog med til dels store dimensjoner på grantrærne. Det største artsmangfoldet er knyttet til nettopp Styggdalen. Området har store naturkvaliteter med storvokst granskog i liene, mye død ved lite til middels nedbrutt og forekomster av flere rødlistede arter både knyttet til død ved og til fuktige bergvegger.

Ett kjerneområde av gammel barskog er utskilt fra Langvassbrenna verneforslag. Det omfatter Styggdalenområdet.

Verneforslaget er relativt lite berørt av hogstflater, men er omgitt av større flatehogster på flere kanter. Det er noe variasjon i skogtyper og god topografisk variasjon på småskalanivå, mindre på storskalanivå. Skogen er gammel i det meste av området med et større kjerneområde i Styggdalen. I tillegg til gran i alle nedbrytningstadier, er det mye storvokst furu og gadd. Furuskogen er trolig mange steder urskogsnaer og det er rester etter mange gamle brannlyrer. Store lauvtrær mangler i stor grad, men det er en del yngre lauvskog, særlig bjørk. Det er gode forekomster av rødlistede arter, men artsmangfoldet er ikke stort nok til at det gis 3 stjerner. Huldrestry er registrert like nord for området, men det er ikke dokumentert at det finnes innenfor verneforslaget. Utfra dette får området verdien (**), regionalt verdifullt område.

I forhold til mangler ved skogvernet oppfyller Langvassbrenna delvis kriterier knyttet til "boreal naturskog, særlig granskog rik på død ved" oppfylles med forekomster av gammel granskog med flere rødlistede arter. Området har en betydelig andel gamle storvokste furuer og mye gadd, slik at det på sikt kan oppfylle kriterier knyttet til gammel furuskog i et område som ellers har en liten andel furu. I forhold til rikere vegetasjonstyper, bekkekløfter oppfyller Langvassbrenna i liten grad kriteriene.

Feltarbeidet

Området ble inventert 16.6. og 19.6.2011. Varierende vær. Området anses tilfredsstillende dekket.

Utvelgelse av området.

Området er foreslått av Naturvernforbundet i Oslo og Akershus (NOA 2009). Det beskrives som å skulle ha "alt turgåeren kan ønske seg". Det omfatter bl.a. områder med trolske furukoller, storskog av gran og stor variasjon med tjern, store myrområder og mange landskapsrom.

Friluftsverdier

Det går ingen blåmerka stier gjennom lokaliteten. Fra Mosjøen i sør går det en skiløype som følger bilveg og seinere traktorvei til Langvatn. Videre østover går løypa i daldraget like nord for Sinnerbrenna og i retning Fagervatn til Tverrsjøen. Skiløypa er opparbeidet for løypemaskin av Skiforeningen og Jevnaker allmenning. Den er kun kjørt med scooter de siste årene fordi Jevnaker kommune ikke har ønsket bruk av spormaskin i området pga. hensynet til fuglelivet.

Nærområdene til Langvassbrenna er attraktive og snøsikre skiområder der en av hovedskiløypene i området følger Bjønnputtdalen til Mosjøen like sør for verneforslaget. Denne parsellen er også klopplagt slik at en kan sykle fra Sinnerdalen via Bjønnputtdalen forbi Mosjøen til Jevnaker/Ringkollen.

Traktorveien inn til Langvatn tar av fra skiløypa like S for vannet, følger sør og vestsida av vannet og et stykke langs NV-siden der det har vært noen mindre hogster i seinere tid. Ellers i området er ingen tydelige stier som tyder på at området er i stor bruk. Det går et lite tråkk langs østsida av Langevatn og noen småtråkk bl.a. til det høyeste punktet på Langvassbrenna. Det er rester etter noen få bålplasser langs Langevatn og ellers i området som viser en viss bruk.

Området har nokså store høydeforskjeller med flere gode utsiktspunkter. Toppunktet på Langvassbrenna har særlig god utsikt nordover. På Sinnerbrenna er det god sikt østover mot Pershusfjellet og sørover mot Bjønnputtdalen og Spålen. Langs SV-sida av området er det stedvis god sikt mot Mosjøen og Øyangen. Den åpne gamle furuskogen på brennene og alle myrene i området, gir et åpent og mektig landskapsinntrykk. Langvatnet sentralt i verneforslaget omgis av gammel granskog i vest og nord og mer åpen furuskog og myr i øst. Flere småtjern, mindre daldrag og nordhellinger med gammel, grov granskog og variert topografi, gjør at området framstår som spennende og variert. Store deler av toppartiet er over 600 moh. med høyeste punkt 663 moh. Dette er et av de høyestliggende områdene i Marka og det er stedvis god sikt mot Markas høyeste punkt Svarttjernhøgda 717 moh. ca. 2 km nord for området.

Nærmeste adkomst med bil er via åpen bomvei fra Ringkollen og Øyangen til Mosjøen. Der deler veien seg med en vei som følger vestkanten av verneforslaget nordover til Mosætra. Den andre parsellen går SV-over langs østsida av Mosjøen til den møter Bjønnputtdalen, for så å svinge nordover mot Langvatn. Det er også tilgang til området Jevnaker via Tverrsjøen i nord, ca. 3 km fra verneforslaget. Det er ingen hytter innenfor området, men ved Mosætra ligger ei hytte ikke langt fra verneforslaget i NV.

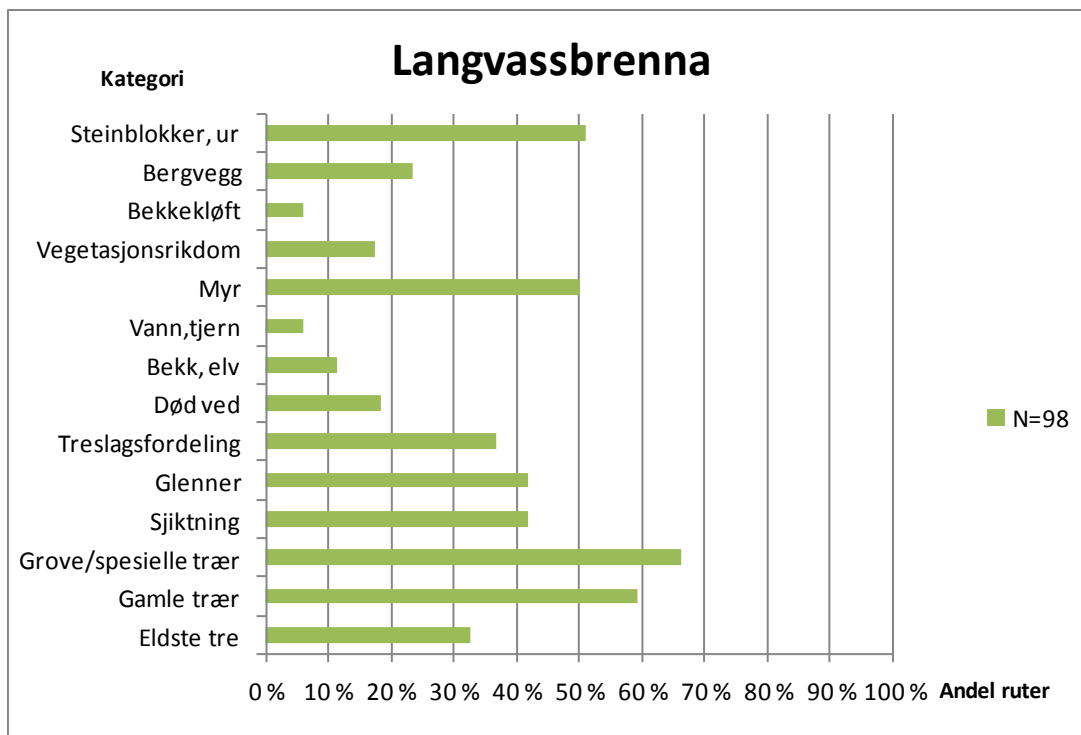
Verdisetting etter rutenettmetoden

98 ruter er undersøkt. Området scorer relativt høyt på skogelementer (2,98), middels på landskapselementer (1,65) og noe over middels på opplevelseselementer (10).

Området som sådan har mange, gamle trær. Over 30 % av rutene har innslag av eldste tre, mens andelen gamle trær og grove spesielle trær er rundt 60 %. 42 % av rutene har flersjiktet skog og det er også mange glenner. Ca 1/3 av rutene har mer enn 10 % av volumet bestående av andre treslag enn hovedtreslaget. Snaue 20 % av rutene har større innslag av død ved.

I forhold til landskapselementer har 50 % av rutene innslag av myr og det er også en høy andel som har steinblokker/ur. Bergvegger inngår i mer enn 20 % av rutene, mens ca. 15 % har innslag av rikere vegetasjonstyper eller sumpskog.

Rutenettmetoden indikerer at det er mange gamle trær og en høy andel grove og spesielle trær. Likevel er andelen ruter med stort innslag av død ikke mer enn 20 %. Skogen er relativt godt sjiktet innenfor 40 % av rutene. Store deler av området består av glenner, men lite sjiktning. Utslaget på treslagsfordeling indikerer at mange av rutene har innslag av furu i bestandet.

Figuren viser hvor andelen av kriteriesettene for skogelementer og landskapselementer som er oppfylt innenfor 10 daa ruter i undersøkelsesområdet i Langvassbrenna N =98.

Tallene viser at det er mye myr i området. Noen ruter har innslag på vann og tjern og det er relativt lite bekker. Det er noe innslag av rikere vegetasjonstyper og sumpskog tatt i betraktning høyden over havet. Tallene viser også at området er svært variert med tanke på topografi med mange bergvegger og særlig mye blokkmark. Landskapsmessig framstår området som relativt variert selv om de store myrområdene og brennene, gjør at landskapet i storskala sammenheng er relativt rolig.

Opplevelsesdimensjonen scorer 10 poeng. Området scorer dårlig på tilgjengelighet i forhold til merka stier og løypekryss samt at det ikke forekommer kulturminner. Ellers er det god score.

Naturverdier

Tidligere undersøkelser

Siste Sjanse har kartlagt nøkkelbiotoper i skog i 1995 i deler av området (Gundersen og Bredesen 1995).

Jevnaker kommune er naturtypekartlagt av Brandrud og Bendiksen (2003). Det er registrert en naturtype nord for Langvatn som omfatter en bekkedal med dalsider som har til dels storvokst granskog, mye læger og der det er registrert flere rødlistede arter knyttet til død ved.

Det er registrert flere MIS-figurer i området (www.skogoglandskap.no). Det er registrert flere miljøtiltaksenheter, to nord for Sinnerbrenna, en ved Styggdalen/Langvatn og to ved Seksputthøgda.

Det er flere registreringer av rødlistearter i området fra begynnelsen av 2000-tallet i Artskart (www.artsdatabanken.no).

Beliggenhet

Lokaliteten ligger i NV del av Nordmarka i Jevnaker kommune 5 km fra Ringkollen og 6 km fra Jevnaker tettsted. Området ligger SØ i kommunen, på grensa til Ringerike kommune mellom Bjønnputtaldalen og Mosjøen i S, Svenådalen i N og Sinnerdalen i Ø. Fra ytterkantene av verneforslaget er det 2 km til Spålen-Katnosa naturreservat i øst og 1 km til Svenådalen naturreservat i nord.

Naturgrunnlag

Topografi

Området omfatter et sammenhengende høyereliggende skogsområde i nordlige del av Marka som består hovedsakelig av to store kollepartier med et større daldrag i mellom, et større vann (Langvatn) og betydelige arealer med myr. NOA (2009) har delt området inn i seks deler som beskriver området godt; Langvassbrenna N, Seksputthøgda, Deledalen, Langvatn, Langvassbrenna S og Sinnerbrenna. Langvassbrenna N omfatter de småkuperte topppartiene vest for Langvatnet samt Mosjøbrenna med både øst- og vestvendte dalsider. Seksputthøgda er ikke ulik Langvassbrenna N, men har en større andel store myrer med furuskog. Deledalen eller Styggdalen utgjør en større dal som deler dette området i to. Dalbunnen veksler mellom åpen myr og gransumpskog med bratte dalsider der særlig østsida har mange stupbratte bergvegger.

Den midtre delen av området består av Langvatn, som er et sentralt element i området og i tillegg til vannet, omfatter småkuperte furukoller øst for tjernet. Langvassbrenna S er et større kolleparti med relativt bratte dalsider like øst for Langvatn. Sinnerbrenna omfatter den SØ-delen av området. Den har bratte dalsider i N og Ø, slakere i sør og vest. I tillegg til disse 6 delområdene, omfatter verneforslaget den vestvendte granlia mot Mosjøen og Mosætra.

Høyeste punkt er Langvassbrenna på 663 moh. Det er Nordmarkas 27^{ende} høyeste topp.

Geologi

Berggrunnen er fattig og består av dyp- og gangbergarter fra permtida med alkaliefeltspatsyenitt og syenitt. (www.ngu.no).

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonssone: Mellomboreal vegetasjonssone og svakt oseanisk seksjon Mb-O1. (Moen 1998).

Vegetasjon og treslagsfordeling

Blåbærgranskog er dominerende vegetasjonstype i området. Røsslyng-skinstryteskog dominerer i de høyereliggende områdene på Mosjøbrenna, Langvassbrenna og Sinnerbrenna samt i tilknytning til mange av myrene. I enkelte dalsider og nordhellinger på de høyereliggende områdene med dypere jord er det innslag av småbregnegranskog. Mindre partier med lågurtgranskog og høgstaudegranskog finnes i nord- og vestvendte lier. Særlig mot Mosjøelva i vest, er det rikere partier med høgstaudegranskog.

I myrområdene finnes noe gransumpskog og furusumpskog i kantene. De fleste myrene på Langvassbrenna er åpne, fattige myrer omgitt av myrholmer med lavvokst furu og noe fjell i dagen.

Nord for Styggdalen er det et større myrkompleks omgitt av røsslyng-skinstrytefuruskog med storvokste furuer.

Gran er dominerende treslag i området totalt sett, men furu inngår i mange av granbestandene samt at det er dominerende treslag på høydepartiene, i mange myrkanter og småkoller tilknyttet myrområdene. Det er lite lauvtrær, men innslaget øker sør- og vestover i området der boniteten er høyere og der det har vært hogst de seinere år. Store lauvtrær er nærmest fraværende. Av lauvtrær er det mest bjørk og osp, noe rogn og selje.

I SØ del av Langvassbrenna er det hovedsakelig blåbærgranskog. Toppartet har større partier med furusumpskog. Skråningen mot Bjønnputtdalen har gammel bærlyngskog.

Karakteristiske trekk ved karplantefloraen

Karplantefloraen er fattig og består av trivielle arter typisk for vegetasjonstypene som finnes der.

Typiske arter i feltsjiktet er blåbær, tyttebær, skinstryte og røsslyng. Av treslag finnes gran, furu, einer, bjørk, osp, selje og rogn. I høgstaudegranskogen vest for Mosjøbrenna er typiske arter skogburkne, turt, tyrihjel, trollbær, gaukesyre og skogstorkenebb.

Skogstruktur, påvirkning

Gammel skog på lav til middels bonitet utgjør det meste av området. Mange av toppområdene med furu er skoglig sett impediment. Enkelte sørvendte og vestvendte partier mot Mosjøen og Mosjøelva har mindre partier med skog på høg bonitet. Ytterkantene av området er påvirket av flatehogster. Det meste av området er plukkhogd tidligere og det er spor etter stubber mange steder.

Langvassbrenna N har større arealer med relativt åpen furuskog med gamle og krokvokste furuer i mange dimensjoner ispedd underskog av gran. I forsenkninger og nordvendte dalsider er det innslag av granskog. Området grenser mot den gamle, storvokste granskogen ved Langvatn i Ø og de mer påvirkede områdene i sør og vest med høyere bonitet og innslag av hogstflater. Det er rester etter brannlyrer flere steder og stedsnavnene "brenner" går igjen og viser at skogen historisk sett har brent tidligere. Det er mye fjell i dagen i deler av området.

Skogen i nordlige deler av Seksputhøgda består hovedsakelig av furuskog med til dels store dimensjoner av furu og også en god del stor gadd av furu. Det er graninnslag på rikere partier. I vest går skogen over i mindre hogstflater og furu opptil 60 cm i brysthøydiameter er påvist i furuområdene langs myrpartiene.

Styggdalen midt i området, har gammel naturskog med storvokste graner på høg bonitet i dalsidene, mens dalbunnen utgjøres av myr og sumpskog, vesentlig gransumpskog. Det er til dels store dimensjoner på granene. Særlig gjelder dette i dalsida ned mot Langvatn der graner opptil 70 cm i brysthøydiameter vokser. I hele dette området er det mye læger av gran med til dels grove dimensjoner, hovedsakelig lite til middels nedbrutt. Det er også mye stående, død ved. Skogen er for en stor del sjiktet, men noe spredning. Det er noe lauvtrær og gamle furuer i den østre dalsida og noe gadd av de samme treslag. Her er det også mye bergvegger og noe rasmark. Det er spor etter gamle stubber i hele dette området. Styggdalen går over i en langstrakt myr med større lauvinnslag i nord.

Rundt Langvatnet er det storvokst gammel granskog i vest og nord, gammel, åpen furuskog med småkoller og mindre myrer i øst. Deler av området er noe påvirket av hogst. Det går en traktorvei til midtveis på vestsida av vannet og det er avvirket noen mindre flater i tilknytning til denne de seinere år. Det er også noen mindre hogster på kollepartiene og i liene SØ for vannet nord for skiløypa mot Fagervann. I hogstene er det gjerne tatt ut gran, mens furuene er satt igjen.

Langvassbrenna S har gammel furuskog med gran i undersjiktet, mens det er mer grandominans i de østvendte liene og på kollepartiet nærmest Sinnerbrenna. Skogen er relativt åpen, terrenget småkupert og det er noe død ved hovedsakelig av gran og lite nedbrutt. Området er lite påvirket av hogst i seinere tid. Det ligger omgitt av relativt bratte dalsider med hovedsakelig blåbærgranskog, mens toppartet er sjiktet "tiurskog" med mye furu og uveksterlig gran med lite død ved. Området har også større partier med furusumpskog.

Den SV delen mot Sinnerbrenna grenser til hogstflater og granlier, mens skråningen mot Bjønnputtdalen har gammel bærlyngskog med noe høgststubber og gadd av furu. Mange av furuene er hule og det ble observert flere par med hekkende flaggspekt under befaringen.

Vest for Mosjøbrenna, dominerer kulturskog på middels til høy bonitet. Det er flere større hogstflater NV i området. Skogen er relativt tett, men hovedsakelig flersjiktet. I små bekkedaler finnes høgstaudegranskog og her er det også innslag av lauvtrær som osp, selje og bjørk, men kun av små dimensjoner. På de skrinneste partiene mot Mosjøbrenna er det lavvokst, åpen blandingskog av gran og furu. I dalsidene er det noe død ved av mindre dimensjoner både av bjørk og gran, overveiende lite nedbrutt. Det finnes enkelte mindre ospebestand i dette området og noen få større lauvtrær.

Endring i naturtyper

Det er kun kartlagt en naturtype i området tidligere. Denne er svært grovt kartlagt og ny avgrensning av kjerneområdet følger stort sett den gamle granskogen med tilhørende dalsider og bergvegger i tilknytning til Styggdalen og vestkanten av Langevann.

Artsmangfold

Det største artsmangfoldet er knyttet til Styggdalen der det er påvist flere rødlistede arter knyttet til død ved og til bergvegger (Artskart ved T.E. Hofton i 2002, Brandrud og Bendiksen 2003). Området har store naturkvaliteter med storvokst granskog i liene, mye død ved lite til middels nedbrutt og forekomster av flere rødlistede arter både knyttet til død ved og til fuktige bergvegger. Mange av artene er kartlagt i kjerneområdet i og langs Styggdalen. Nær truede arter som kort trolleskjegg, svartsoneskjegg og duftskinn er også registrert øst for Langvatn ved Sinnerbrenna (Gundersen og Bredesen 1995). Det er mye hengelav i form av gubbeskjegg (NT) særlig i lia mot Moselva og i granområdene rundt Langvatn. Huldresty (EN) er tidligere observert et par 100 m nord for området, men ble ikke observert under befaringen (Artskart 2002).

Andre nøkkelementer enn svært gammel skog forekommer i liten grad. Bortsett fra Styggdalen som er en dal med stupbratte bergvegger i østre del og slakere dalside i vestre del, er det ingen bekkeløfter, svært få gamle lauvtrær og det er ikke registrert rikmyr. Artsinventarert gjenspeiler dette.

Mange av furuene i området er beitet av storfugl og er svært gamle. Det er rester etter brannlyrer mange steder. Området har svært gode kvaliteter som leveområde for storfugl i form av mye eldre furuskog/barblandingskog, mye beitefuruer og mye intakte sumpskog (kyllingbiotoper). Det ble observert både orrfugl og storfugl under befaringen. Det er to tiurleiker og en orrfuglleik i området. Spor etter tretåspett ble registrert. Det er en beverdam i Langvatn, men det var ikke ferske spor å se etter bever i 2011.

Kjerneområder

Nummerering henviser til kartet. Blindheim Brandrud og Bendiksen 2003, Sweco 2011.

1. Styggdalen

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog

BM verdi: A

Kartblad: 1815-2

Areal: 218 daa

UTM: Ø: 268611 N 6687789

Hoh: 583-650 m

Området utgjøres av et dalføre med lisider nord for Langvatn mellom Langvassbrenna og Seksputhøgda i Jevnaker kommune. Vegetasjonen består av blåbærgranskog, småbregnegranskog og med røsslyng-skinstrytefuruskog øverst i dalsiden og på koller. I dalbunnen noe gransumpskog.

Det er mye gammelskog av gran, furuskog på høydene. Store deler av åspartiene består av glissen og lavbonitetsfuruskog, mens daldragene har rikere skog med gran og enkelte steder innslag av rikere skogtyper.

Gammelskogen har mye død ved i alle nedbrytningsstadier, men mest middels til lite nedbrutt. I dalsida like nord for Langvatn er det store dimensjoner av gran, opptil 70 cm i brysthøydiameter. Det er også store dimensjoner av gran i NV delen av Styggdalen sør for myrområdet. Det er likevel stubber etter tidligere hogster mange steder i området. Det er registrert 6 rødlistede arter inklusive sjeldne never-og skorpelav. Nær truet svartsoneskjegg er registrert i området på minst 20 lægere. På bergvegger i bekkeløfta er det registrert skrukelav, langt trolleskjegg (VU) og rotnål (NT). Potensialet

for ytterligere økt antall arter knyttet til død ved i området er stort. Området er gitt verdien A, svært viktig.

Tabell: Artsfunn fra Langvassbrenna. (1= Styggdalen).

Norsk navn	Vit. navn	Rødlistestatus	Antall lokaliteter	Kilde	Funnet
Huldrestry	<i>Usnea longissima</i>	EN	1	Artskart 2002	Like nord for området
Langt trollskjegg	<i>Bryoria tenuis</i>	VU	1	Artskart 2002	1
Kort trollskjegg	<i>Bryoria bicolor</i>	NT	1	Artskart 1994,2002	1, flere
Svartsonekjuke	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	NT	>10	Gundersen og Bredesen 1995, Brandrud og Bendiksen 2003 Sweco 2011	1, flere
Duftskinn	<i>Cystostereum murrayii</i>	NT	>2	Brandrud og Bendiksen 2003 Sweco 2011	1, utenfor
Rotnål	<i>Microcalicium ahlneri</i>	NT	1	Artskart 2002 Brandrud og Bendiksen 2003	1
Gubbeskjegg	<i>Alectoria sarmentosa</i>	NT	Mange	Sweco 2011	1 – hele området,
Randkvistlav	<i>Hypogymnia vittata</i>	LC	1	Artskart 2002	1
Granrustkjuke	<i>Phellinus ferrugineofuscus</i>	LC		Brandrud og Bendiksen 2003	1
Skrukkelav	<i>Platismatia norvegica</i>	LC		Brandrud og Bendiksen 2003	1
Lungenever	<i>Lobaria pulmonaria</i>	LC	10	Brandrud og Bendiksen 2003, Sweco 2011	1, samt i N
Granstokkjuke	<i>Phellinus chrysoloma</i>	LC	4	Sweco 2011	1
Tretåspett	<i>Picoides tridactylus</i>	LC	4	Sweco 2011	1

Avgrensning og arrondering

Grenseforslaget justeres enkelte steder. Sør for S. Langvassbrenna foreslås området utvidet noe mot Sinnerbrenna for å ta med en myr med omkringliggende gammel furuskog. For øvrig foreslås kun mindre justeringer.

Vurdering og verdisetting

Tabell. Verdisetting for området Langvassbrenna. Ingen stjerner (0) betyr at verdien av kriteriet er fraværende eller ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for verdisetting i metodekap.

Navn	Urrørhet	Størrelse	Topograf. variasjon	Vegetasjon. Variasjon	Arrondering	Arts-mangfold	Rike - veg typer	Død ved mengde	Død ved kontinuitet	Treslagsfordeling	Gamle lauvtrær	Gamle bartrær	Samlet verdi
Hele området	**	**	***	**	***	**	*	**	***	*	*	***	**
1. Styggdalen	***	*	***	**	**	***	*	***	***	*	*	***	***

Verneforslaget er relativt lite berørt av hogstflater, men er omgitt av større flatehogster på flere kanter. Det er noe variasjon i skogtyper og god topografisk variasjon på småskalanivå, mindre på storskalanivå. Det er stedvis mye død av både gran og furu.

Skogen er gammel i det meste av området med et større kjerneområde i Styggdalen. I tillegg til gran i alle nedbrytningstadiet, er det mye storvokst furu og gadd. Furuskogen er trolig mange steder urskogsnaer og det er rester etter mange gamle brannlyrer. Store lauvtrær mangler i stor grad, men det er en del yngre lauvskog, særlig bjørk. Det er gode forekomster av rødlistede arter, men artsmangfoldet er ikke stort nok til at det gir 3 stjerner. Huldrestry er registrert i ytterkant av området,

men det er ikke dokumentert at det finnes innenfor verneforslaget. Utfra dette får området verdien (**), regionalt verdifullt område

I forhold til mangler ved skogvernet Framstad et al. (2003), oppfyller Langvassbrenna delvis kriterier knyttet til "boreal naturskog, særlig granskog rik på død ved" oppfylles med forekomster av gammel granskog med flere rødlistede arter. Området har en betydelig andel gamle storvokste furuer og mye gadd, slik at det på sikt kan oppfylle kriterier knyttet til gammel furuskog i et område som ellers har en liten andel furu. I forhold til rikere vegetasjonstyper, bekkekløfter oppfyller Langvassbrenna i liten grad kriteriene.

Referanser

Brandrud, T.E. og Bendiksen, E. 2003. Kartlegging av biomangfold i Jevnaker kommune: naturtypekartlegging og viltkart. NINA-rapport.

Framstad, E. et al. 2002. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. – NINA oppdragsmelding 769. 9 s.

Fylkesmannen i Oppland 2009. Verneplan for skog. Høring av forslag om vern av 4 områder i to kommuner i Oppland fylke. Rapport nr. 1/09. 32 s.

Gundersen, K. T og Bredeesen, B. 1995. Langvassbrenna – Mosjøbrenna, Jevnaker kommune. Forekomst av nøkkelbiotoper i skog og anbefalte hensyn. Notat 5s.

Lindblad, I. 1996. Skogsområder i Øst-Norge registrert av Siste Sjanse, NOA-rapport 1996-1.

Naturvernforbundet i Oslo og Akershus (NOA) 2009. Verneplan 1 for eventyrskoger i Oslomarka. Rapport 104 s.

Nettadresser.

www.artsdatabanken.no

www.naturbase.no

www.skogoglandskap.no

www.ngu.no

www.askeladden.no

Pers. medd:

Knut Tore Gundersen

Bilder fra området

Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Fra kjerneområdet nord for Langvannet. Styggdalen i forgrunnen, Langvassbrenna i bakgrunnen.
Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Gammel furuskog rundt Seksputtmyrene i nord. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Typisk skogbilde fra Langvassbrenna. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Beverdam ved Langevann. Bildet er tatt mot sør. S. Langvassbrenna ligger bak til høyre.
Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Fra østsida av Langvann med Styggdalen i bakgrunnen.
Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Merka skiløype sør for Langevann. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Lia mot Mosjøelva, vest for Mosjøbrenna har innslag av høgstaudegranskog.
Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Typisk skogsbilde fra vestre del av Langvassbrenna. Småvokst gran, gamle furuer og mye fjell i dagen.
Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS.

Fra kjerneområdet i Styggdalen. Storvokst gran, mye stående død ved og læger. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS.

Langvassbrenna

Areal 3276daa Naturverdi **

